

ROMÂNIA
...
SECȚIA I CIVILĂ

Număr operator de date cu caracter personal ...

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

Ședința publică din ...
Instanța constituită din:

Președinte: ...

Judecător: ...

Grefier: ...

Pe rol fiind soluționarea apelurilor civile declarate de **apelanții ...**, în contradictoriu cu intimata ..., cu citarea ..., împotriva sentinței civile nr. ... din data de ... pronunțată de Tribunalul ... în dosar nr. ..., având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în cauză, atât la prima cât și la ultima strigare a cauzei, nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că apelurile sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru, apelantul ...și ... au depus la dosar întâmpinare la apelul declarat de apelantele reclamante, iar apelantele reclamante ... și ...au depus la dosar Note scrise la apelul formulat de ..., cauza este la primul termen în apel, s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care:

Curtea ia în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG nr.62/2014 și apreciind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din acest act normativ va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: *dacă diurna de 2% acordată în baza art.13 alin. 1 lit.a din OUG nr. 27/2006 cu referire la art. 88 ind.2 alin. 5 din Legea nr.304/2004 se stabilește prin raportare la indemnizația de încadrare brută lunară determinată în funcție de VRS 605,225 lei neplafonată la nivelul anului 2022, al cărei quantum este prevăzut în Anexele la Ordinul nr. 959/I/12 aprilie 2023 al Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și la sporurile determinate în funcție de aceasta.*

CURTEA DE APEL

D e l i b e r â n d:

Asupra celor puse în discuție din oficiu cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I.Expunerea succintă a litigiului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului ... la data de ... sub dosar nr. ..., reclamantele ... și ... au solicitat în contradictoriu cu pârâții ... și ..., cu citarea ..., restabilirea situației anterioare și obligarea ... și a ..., în solidar, să achite, fiecareia, suma totală ce reprezintă echivalentul diferenței dintre indemnizația brută majorată de care au beneficiat procurorii din cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, la care ar fi fost îndreptățite dacă nu exista starea de discriminare și indemnizația brută corespunzătoare unui judecător cu grad profesional de curte de apel cu vechime maximă, atât în funcție, cât și în muncă, cu titlu de despăgubiri, pentru repararea prejudiciului cauzat, urmare a existenței stării de discriminare salarială în raport de procurorii din cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, pentru perioada 16 octombrie 2018 - 10 octombrie 2021, în privința reclamantei ..., și pentru perioada 16 octombrie 2018-14 martie 2022, în privința reclamantei ..., sume actualizate cu indicele prețurilor de consum la data plății, precum și obligarea ... la plata dobânzii legale penalizatoare calculată de la data scadenței dreptului și până la data plății efective.



Prin precizarea de acțiune înregistrată la data de 20 iulie 2023 reclamantele au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se precizeze că despăgubirile cuvenite se vor stabili prin raportare la o indemnizație de încadrare brută lunară determinată în funcție de VRS 605,225 lei, neplafonată (la nivelul prevăzut în anexele la Ordinul nr. 959/I/12 aprilie 2023 al Președintelui Înaltei Curți de casație și Justiție).

Prin sentința civilă nr.... din data de ... Tribunalul ... a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ..., invocată de aceasta prin întâmpinare, sens în care a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamante în contradictoriu cu această pârâtă ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Totodată, a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâtul ... pentru pretențiile aferente perioadei anterioare datei de 15 martie 2020 și a respins aceste pretenții ca fiind prescrise.

De asemenea, a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantele ... și ..., în contradictoriu cu pârâtul ..., cu citarea ... și, în consecință a obligat pârâtul ... la recalcularea și la plata indemnizației de încadrare pentru reclamanta ..., pentru perioada 15.03.2020-10.10.2021, iar pentru reclamanta ..., pentru perioada 15.03.2020-14.03.2022, cu includerea unui procent de 2 % din aceasta, reprezentând echivalentul diurnei, stabilite potrivit art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 27 din 2006, drept acordat în favoarea procurorilor numiți în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în temeiul art. 88² alin. (5) din Legea nr.304 din 2004, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective.

A respins ca neîntemeiate restul pretențiilor.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel reclamantele ... și ..., solicitând schimbarea în parte a sentinței apelate, respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ... (invocată de aceasta), respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiune, invocată de pârâtul ..., pentru drepturile bănești aferente întregii perioade, iar în subsidiar respingerea excepției în ce privește drepturile bănești pentru perioada ulterioară datei de 1 martie 2020 și nu doar începând cu 15 martie 2020.

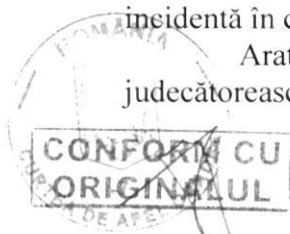
Referitor la fondul litigiului a mai solicitat, admiterea acțiunii în întregime, în sensul obligării ambilor pârâți la plata, cu titlu de despăgubiri, a drepturilor bănești echivalente cu diferența dintre drepturile bănești cuvenite lunar și anume – diferența dintre indemnizația brută lunară, calculată prin includerea în indemnizația de încadrare prevăzută pentru un judecător de curte de apel (determinată prin folosirea VRS de 605,225 lei, conform deciziei civile nr. 112/A/1022 a Curții de Apel, Târgu Mureș și a Ordinului Președintelui ÎCCJ nr. 959/I/2023 – și neplafonată la nivelul anului 2022, adică 26.753 lei) a sumei ce reprezintă un procent de 2%/zi din indemnizația de încadrare astfel determinată (reprezentând echivalentul diurnei, stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a din OUG nr. 27/2006), la care se adaugă sporurile în procent de 30% din indemnizația de încadrare majorată, și drepturile efectiv încasate, drepturi bănești actualizate cu indicele prețurilor de consum la data plății, precum și obligarea pârâților la plata dobânzii legale penalizatoare, calculată de la data scadenței dreptului și până la data plății efective.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ..., contrar celor reținute de prima instanță, aceasta are calitate procesuală în speță prin faptul că raportul de muncă al judecătorilor este unul atipic (*sui generis*) dobândit în temeiul legii și nu doar încheiat doar cu ordonatorul terțiar de credite cu personalitate juridică, cum este cazul altor salariați sau funcționari publici.

Raportul de muncă al judecătorilor este încheiat cu statul, iar potrivit legii de organizare nr. 304/2022, exercitarea atribuțiilor acestuia este exercitată atât de ... cât și de către instanțele unde judecătorii își desfășoară efectiv activitatea.

Astfel, ... și ... au fost chemați în judecată, în calitatea acestora de părți ale raportului de muncă și nu în calitate de ordonatori de credite, decizia nr. 13/2016 a ÎCCJ – RIL nefiind incidentă în cauză.

Arată că magistrații reprezintă o categorie distinctă de personal care exercită putere judecătorească, respectiv își desfășoară activitatea în temeiul unui raport de muncă *sui*



generis, aspecte confirmate atât de Decizia nr. 275/2002 a Curții Constituționale cât și de literatura de specialitate.

Chiar dacă ... are calitatea de ordonator principal de credite, aceasta se suprapune peste cea de angajator, fapt ce atrage calitatea procesuală pasivă a acesteia.

În continuare arată că excepția prescripției dreptului material la acțiune a fost admisă în mod eronat pentru perioada anterioară datei de 15 martie 2020, excepția fiind neîntemeiată în sine, pentru întreaga perioadă la care se referă drepturile bănești solicitate.

S-a reținut, în mod greșit, incidența și extinderea aplicării dezlegărilor Deciziei nr. 10/2016 a ÎCCJ, câtă vreme termenul este reglementat de art. 27 alin. 2 din OG nr. 137/2000, doar competența materială fiind reglementată de art. 27 alin. 1 din OG, or, Decizia RIL nr. 10/2016 interpretează alin. 1 și nu alin. 2 al textului de lege sus menționat.

Mai mult, art. 268 alin. 1 lit. c din Codul Muncii, prevede doar termenul în care acțiunea în despăgubiri poate fi formulată (3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune), nu și momentul în care acesta începe să curgă, acesta fiind reglementat de alin. 2 al art. 27 din OG nr. 137/2000.

Chiar dacă obiectiv, data săvârșirii faptei discriminatorii este a 10 a lunii pentru luna precedentă, subiectiv, apelantele s-au aflat în imposibilitate de a lua la cunoștință se săvârșirea discriminării, deoarece dispoziția legală ce prevedea drepturi majorate pentru procurorii din cadrul SIIJ nu a fost una clară, care să permită în mod rezonabil constatarea discriminării.

În mod normal, diurna reprezintă un drept suplimentar care nu face parte din salariul de bază/indemnizația de încadrare, or, câtă vreme principiul nediscriminării se analizează pentru cei cu funcții similare, din perspectiva salariului de bază/indemnizației de încadrare, nu le poate fi reproșat apelantelor că nu au interpretat legea în modul în care a făcut-o ÎCCJ prin Decizia nr. 13/2023 (majorarea acordată procurorilor SIIJ reprezintă o veritabilă majorare a indemnizației lunare de încadrare și o diurnă excedentară acesteia).

Astfel, luarea la cunoștință de către apelante a existenței unei discriminări salariale, în ceea ce le privește, aferentă perioadei 16 octombrie 2018 – 14 martie 2022, a avut loc la data pronunțării de către ÎCCJ a deciziei HP nr. 13/2013 și anume 13 martie 2023.

În continuare a formulat trimitere la jurisprudența CJUE în materie, arătându-se și că data formulării acțiunii – 14 mai 2023 fiind situată înăuntrul termenului de prescripție.

În subsidiar, dacă instanța va aprecia că termenul de prescripție a curs din data de 10 a fiecărei luni pentru fiecare lună anterioară, arată că în mod eronat s-a reținut faptul că acțiunea este prescrisă pentru perioada 1 martie 2020 – 14 martie 2020, deoarece potrivit Ordinului MFP nr. 86/2005, la data de 10 aprilie 2020, atât procurorilor SIIJ cât și apelantelor le-au fost achitate drepturile salariale pentru întreaga lună martie 2020, și nu doar cele aferente perioadei 15 martie - 31 martie 2020.

Problema depășirii termenului de prescripție se pune doar în legătură cu despăgubirile calculate pentru perioada anterioară datei de 1 martie 2020, acțiunea fiind formulată în termen pentru despăgubirile solicitate începând cu 1 martie 2020, și nu doar pentru despăgubirile ulterioare datei de 15 martie 2020, cum în mod greșit a reținut prima instanță.

Pe fond, a precizat că în mod nelegal a obligat prima instanță doar la plata diferenței dintre indemnizația de încadrare majorată cu procentul de 2% și indemnizația primită, deoarece indemnizația de încadrare reprezintă doar un element component al indemnizației brute lunare, la cea dintâi adăugându-se și sporurile, în procent total de 30% din indemnizația de încadrare.

Astfel, menționează că au recepționat lunar o indemnizație brută lunară brută mai mică decât cea la care ar fi fost îndreptățite, dacă nu ar fi existat discriminarea salarială, dar și că în speță se impune modalitatea de calcul stabilită prin decizia nr. 112/A/2022 a Curții de Apel Târg Mureș, respectiv prin Ordinul nr. 959/1/2023 al Președintelui ÎCCJ, cu luarea în considerare a VRS 605,225 lei.

În drept a invocat art. 411 alin. 1 pct. 2 teza a II a Cod Procedură Civilă.

Împotriva aceleiași hotărâri, a declarat apel pârâtul ..., solicitând schimbarea în parte a hotărârii atacate, iar în principal, admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune și pentru perioada 15.03.2020 – 15.05.2020, cu consecința respingerii pretențiilor

reclamantelor pentru perioada anterioară datei de 15 mai 2020 ca fiind prescrise, iar pe fond pentru perioada neafectată de termenul legal de prescripție, ca neîntemeiate.

A mai solicitat respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ..., iar în subsidiar, înlăturarea obligației ..., la actualizarea sumelor acordate cu titlu de despăgubiri cu indicele de inflație la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei creanțe și până la data plății efective.

În terțiar a solicitat obligarea ..., în solidar cu pârâta ..., la plata sumelor acordate cu titlu de despăgubiri, actualizate cu indicele de inflație și a diferenței dintre dobânda legală penalizatoare și cea remuneratorie de la data la care hotărârea judecătorească urmează a deveni executorie și în continuare până la plata integrală a debitului principal.

Privitor la excepția prescripției dreptului material la acțiune, arată că în mod eronat a fost admisă doar pentru pretențiile aferente perioadei anterioare datei de 15 martie 2020, deoarece acțiunea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului ... la data de ..., context în care aceasta trebuia să fie admisă până la această din urmă dată, iar pretențiile reclamantelor aferente perioadei anterioare datei de 15 mai 2020 respinse ca fiind prescrise.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ..., arată că potrivit art. 142 alin. 1 din Legea nr. 304/2022, activitatea instanțelor este finanțată integral de la bugetul de stat, precizând totodată faptul că prima instanță nu a ținut seama de faptul că recalcularea indemnizațiilor de încadrare nu se poate realiza fără emiterea unui ordin de salarizare, respectiv o nouă adeverință pentru actualizarea pensiei de serviciu, în cazul reclamantei ...

Or, prerogativele de mai sus aparțin în mod exclusiv ... (art. 142 alin. 2 și 5 din Legea nr. 304/2022), iar ... nu poate fi obligat în mod direct la plata drepturilor salariale pretinse de aceasta, în lipsa emiterii ordinelor de salarizare/adeverinței privind actualizarea, în sensul antemenționat.

Raportat la cele de mai sus, apreciază că în speță ... titie are calitate procesuală pasivă, invocând în acest sens art. 5 din Ordinul Președintelui ÎCCJ nr. 959/1/12.04.2023, respectiv Ordinele nr. 2734/I din 27.09.2023 și nr. 3153/25.10.2023 emise de aceeași entitate.

Pe fond, apreciază ca fiind corecte reținerile primei instanțe privitoare la dezlegările ÎCCJ date prin Decizia nr. 13/2023, or, reclamantele, chiar dacă dețineau gradul profesional de judecător de Curte de Apel, la data intrării în vigoare a legii, și-au desfășurat activitatea în cadrul Tribunalului ... și nu în cadrul Curții de Apel, condiția prevăzută de art. 175 din Decizia nr. 13/2023 nefiind îndeplinită.

În continuare a făcut trimitere la OG nr. 137/2000, respectiv Decizia nr. 818/2008 a Curții Constituționale, precizând că solicitarea reclamantelor, de a li se acorda, prin hotărâre judecătorească, drepturile salariale corespunzătoare procurorilor SIIJ, determină o răsturnare a sistemului de salarizare instituit prin OUG nr. 27/2006, ce produce efecte și în prezent, prin legile anuale tranzitorii de salarizare și Legea nr. 153/2017.

Cu referire la includerea în indemnizația de încadrare a diurnei de detașare (drepturile procurorilor detașați), precizează că această se acordă în condițiile legii, respectiv ca indemnizație de detașare, ce nu poate avea caracter de drept salarial fundamental și nu poate fi inclusă în indemnizația de încadrare brută lunară.

Pretențiile reclamantelor sunt nefundamentate și prin prisma faptului că, deși atât judecătorii cât și procurorii au calitatea de magistrați, ei desfășoară activități diferite, pe de o parte îndeplinirea justiției iar pe de alta apărarea intereselor generale ale societății.

De asemenea, s-a făcut referire la Ordinul nr. 4988/C al Ministerului Justiției, care a avut în vedere (pentru perioada 01.12.2016-31.12.2017) stabilirea unei salarizări la nivelul maxim aflat în plată pentru aceeași funcție, grad, gradație, vechime în funcție, dacă personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții, raționament care întărește inclusiv decizia invocată de reclamante.

O eventuală admitere a cererii reclamantelor ar încălca principiul stabilirii salariului magistraților în raport de nivelul instanțelor sau parchetelor și al caracterului specific al diurnei de delegare/detașare, or, cât timp acestea nu și-au desfășurat activitatea în cadrul unei curți de apel, discriminarea este inexistentă.

Raportat la petitul subsidiar, arată că atâta vreme cât ÎCCJ nu a emis ordine de salarizare ulterior publicării deciziei nr. 13/2023 pronunțată de ÎCCJ, nu se justifică obligarea



pârâtului ... la plata acestor sume actualizate cu indicele de inflație și nici la plata dobânzii legale penalizatoare, neplata unor asemenea drepturi neputându-i fi imputată în lipsa unui text legal sau a unei dispoziții administrative de modificare a indemnizației de încadrare.

În ceea ce privește pretențiile ce vizează plata dobânzii penalizatoare, acestea se impun a fi respinse, în speță nefiind întrunite condițiile prevăzute de art. 1530 Cod Civil și art. 1533 din același act normativ, în speță fiind incidente dezlegările date de ÎCCJ prin Decizia nr. 12/2015.

S-a făcut trimitere la Ordinul Președintelui ÎCCJ nr. 997/28.04.2023 și nr. 959/1/2023, respectiv nr. 2734/I din 27.09.2023 și nr. 3153/25.10.2023, la Ordinul Ministrului Justiției nr. 6245/C/30.12.2021 cu mențiunea că, raportat la aceste ordine, în condițiile în care pentru perioada în discuție (15.03.2020 – 10.10.2021/14.03.2022) nu au fost alocate fonduri în bugetul ÎCCJ, respectiv al Tribunalului ..., obligarea celui din urmă la plata sumelor actualizate cu indicele de inflație și a dobânzii legale penalizatoare apare ca neîntemeiată.

Referitor la petitul terțiar, respectiv dobânda legală datorată, a făcut trimitere la Decizia nr. 75/2020 a ÎCCJ – HP, cu mențiunea că atâta vreme cât reclamantelor li s-au acordat despăgubiri, reprezentând echivalentul diurnei în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară (recunoscută în favoarea procurorilor SIIJ pentru perioada în care au îndeplinit cumulativ gradul de judecător de curte de apel și o vechime minimă de 18 ani în funcție, anterioară pronunțării prezentei hotărâri), solicită acordarea de la data când hotărârea judecătorească va deveni executorie (data rămânerii definitive) și în continuare până la plata integrală a debitului principal, doar a diferenței dintre dobânda legală penalizatoare și cea remuneratorie.

Astfel, la sumele reprezentând diferențele salariale, solicită a li se adăuga dobânda legală penalizatoare, calculată începând cu data scadenței lunare a fiecărui drept și până la data rămânerii definitive a hotărârii atacate, iar în continuare până la data plății efective, să fie adăugată diferența dintre dobânda penalizatoare și cea remuneratorie.

În drept a invocat art. 480 alin. 2, art. 411 pct. 2 Cod Procedură Civilă.

II. Potrivit art. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale „ (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”

Conform art. 2 alin. 1 din același act normativ „ (1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Astfel, Curtea reținând că obiectul prezentei cauze îl reprezintă stabilirea drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, iar de modalitatea de interpretare a chestiunilor de drept menționate mai sus depinde soluționarea litigiului, constatând că asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, Curtea va reține ca admisibilă sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: *dacă diurna de 2% acordată în baza art.13 alin. 1 lit.a din OUG nr. 27/2006 cu referire la art. 88 ind.2 alin. 5 din Legea nr.304/2004 se stabilește prin raportare la indemnizația de încadrare brută lunară determinată în funcție de VRS 605,225 lei neplafonată la nivelul anului 2022, al cărei cuantum este prevăzut în Anexele la Ordinul nr. 959/I/12 aprilie 2023 al Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și la sporurile determinate în funcție de aceasta.*



Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării. Totodată, prezenta încheiere se va aduce la cunoștința conducerii Secției ** a Curții de Apel ** și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., se va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D i s p u n e:**

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

Dacă diurna de 2% acordată în baza art. 13 alin. 1 lit.a din OUG nr. 27/2006 cu raportare la art. 88 ind.2 alin. 5 din Legea nr.303/2004 se stabilește prin raportare la indemnizația de încadrare brută lunară determinată în funcție de VRS 605,225 lei neplafonată la nivelul anului 2022, al cărei cuantum este prevăzut în Anexele la Ordinul nr. 959/I/12 aprilie 2023 al Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și la sporurile determinate în funcție de aceasta.

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Prezenta încheiere se va aduce la cunoștința conducerii Secției *** a Curții de Apel ** și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., dispune **suspendarea** judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

...

Judecător,

...

Grefier



red. încheiere judecător ... /...

tehored. .../8 ex.

emis 5 com.

apelanții

...

...

...

Intimata

...

...